

Wycliffe

Joanne was van 13 april tot 7 mei in Madagaskar. Ze heeft daar de scholen voor de kinderen bezocht, woonruimte gezocht en twee weken in Tulear doorgebracht. Daar, aan de zuidwestkust van Madagaskar, kwamen zes vertaalteams bij elkaar om te werken aan hun vertaling van het Lucas-evangelie.

“Het is zo'n ingewikkelde situatie hier, met die talen. Taal is 'fomba' hier, een gewoonte. Taal is als een brilletje dat je bij je hebt in je vestzak en dat je zonodig opzet. Het vertaalwerk is hier dus niet simpelweg een tekst van de ene taal omzetten in de andere. Het is met name ook een kwestie van cultuur en gewoontes. En om die te doorbreken, dat is heel moeilijk. Elke gelegenheid kent zijn eigen patroon dat gevolgd moet worden en daarbij past een bepaald taalgebruik. In de kerk heerst een strikte liturgie en daarbij hoort het officiële Malagasy. In vrijwel elk vertaalteam zit wel een voorganger en inmiddels zijn een paar van hen begonnen hun eigen taal te gebruiken wanneer ze preken. Het effect is meteen zichtbaar: de gemeente is veel meer betrokken, begrijpt ook werkelijk wat er gezegd wordt en reageert daarop. “

“Deze twee weken is er hard gewerkt. Ik help het team van de Betsimisaraka Avaratra en inmiddels staan ook hun vertaling van Lucas 16-22 en de correcties van hoofdstuk 1-4 in de computer. Er blijkt nog veel veranderd te moeten worden in hun vertaling, wat veel tijd kost. Het is goed dat de teams door middel van dergelijke workshops de gelegenheid krijgen langere tijd aaneensluitend met elkaar te werken. In hun dagelijks leven is het vaak

moeilijk deze tijd met elkaar te vinden, omdat

ieder zijn aandacht en tijd nodig heeft om alle monden elke dag weer te voeden. Daarom is het ook niet vanzelfsprekend dat ze deze twee weken voor dit werk vrijmaken, maar ze hebben het er voor over.”

Inmiddels zijn ook de vertalers weer naar huis en de komende maanden zullen ze, zoveel mogelijk in teamverband, werken aan hun eigen programma. Dat betekent verder vertalen, delen van de vertaling testen en mensen zoeken die een terugvertaling kunnen maken in het Frans. Daar kunnen de consultants dan tijdens de volgende workshop, die gepland staat voor oktober, mee aan de slag.

HoverAid

De Goudse Waarden, de school waar Jeroen nu nog werkt, is bezig de lokalen van de verschillende technische opleidingen te verbouwen in verband met een andere opzet van de scholing die met ingang van volgend schooljaar gebruikt gaat worden. Daardoor komen er veel technische materialen vrij en de schoolleiding heeft besloten die te schenken aan HoverAid. Op deze manier hebben we een begin van de inrichting van een eigen werkplaats en daar zijn we erg blij mee!

Het werk van HoverAid Madagaskar breidt zich inmiddels uit. Er zijn verschillende voorstellen geschreven voor diverse hulporganisaties en het wachten is op de reacties daarop. Het werk in de regio Beroroha is van start gegaan en elke zes weken gaan nu een aantal artsen met behulp

de hovercraft de dorpjes langs om medische hulp te verlenen. Eenzelfde programma moet in september/oktober gaan lopen in de regio Ankavandra. Al met al wordt het kantoorwerk ook steeds meer, ook omdat we ook meer bekendheid willen gaan geven aan dit werk hier in Madagaskar zelf. Daarom is het goed dat er een of twee mensen worden aangenomen ter ondersteuning van de bijkomende administratie. Tot nu toe hadden Peter en Jantine van Buuren het kantoor aan huis. Ideaal is dit natuurlijk niet. Omdat er nu toch een huis gezocht moest worden voor ons, hebben we gekeken of we iets konden vinden waarbij het mogelijk zou zijn een apart kantoor te vestigen en eventueel ook de werkplaats. Nu wordt er nog gebruikt gemaakt van de werkplaats van MAF Madagaskar, maar die is daarvoor eigenlijk te klein. Joanne en Peter hebben een stuk of 14 huizen bekeken en het laatste was precies wat we zochten! Het is een groot terrein met daarop twee huizen: een woonhuis voor ons en een bungalow voor het kantoor.

De kinderen

Zoals ook al op de website te lezen was, hebben de kinderen eind maart begin april een tweedaagse training bij het Tropen-instituut in Amsterdam gehad. Ze werden voorbereid op het komende vertrek uit Nederland en wat het betekent om in een heel andere cultuur te gaan wonen. En ze hebben heel veel informatie over Madagaskar gekregen. Lees meer op www.missiemadagaskar.nl!

In Tana zullen Ilse en Jiska naar de Franse École C gaan in de wijk Ambahibao, niet ver van Ivato, waar we komen te wonen. Het is een vrij kleine school, met ongeveer elf klassen, waar ook een aantal andere Nederlandse kinderen naar toe gaan. Chiel zal naar het Franse lycée gaan, waar hij in de 4e terechtkomt, wat in Nederland de tweede klas van de middelbare school is. Alledrie moeten ze de laatste week van augustus nog wel een test maken, om te kijken of ze op de juiste niveaus in zullen stromen. Een test die in het Frans gedaan moet worden, dus we gaan hier in Nederland

en ook straks in Madagaskar nog hard oefenen!

van het thuisfrontcomité

De financiën

Tijdens deze maanden van voorbereiding, is het krijgen van voldoende financiële steun natuurlijk een belangrijk speerpunt. In december hebben we eerst gezamenlijk met Wycliffe vastgesteld hoe de begroting van de Jeroen en Joanne er uit komt te zien. Naast de gebruikelijke kosten van onderdak, levensonderhoud en vervoer, moet er ook een flink bedrag gefinancierd worden voor het onderwijs aan Chiel, Ilse en Jiska. Zodra de folder en de antwoordkaart gemaakt waren, konden we actief om steun gaan vragen. Gelukkig geven veel mensen aan wel een periodieke gift te willen geven en kunnen we ook rekenen op een bijdrage van enkele kerken en van de GZB. Al met al is de begroting nu bijna rond. Omdat de GZB pas vanaf 2010 het vaste jaarlijkse bedrag gaat geven, hebben we in 2009 nog wel een tekort. Dus we blijven nog actief zoeken naar een bedrag om ook dat jaar geen geldzorgen te hebben. Een paar extra donateurs zijn echt nog steeds heel welkom!